

4. Dacă Tribunalul ar fi respectat principiile fundamentale de drept, inclusiv obligația de motivare a hotărârilor, ar fi admis acțiunea care s-a aflat pe rolul său pe baza considerațiilor care vor fi formulate în continuare.
5. Erorile săvârșite sunt de drept material. În mod corespunzător, recurenta va preciza motivele pentru care Tribunalul ar fi trebuit să concluzioneze că motivele de drept invocate în fața sa erau întemeiate din perspectiva unei încălcări a principiilor recunoscute în legătură cu un proces echitabil și a dispozițiilor relevante din RMC având în vedere situația de fapt dedusă judecării la camera de recurs.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 18 septembrie 2017 – Mariusz Pawlak/Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

(Cauza C-545/17)

(2018/C 013/03)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamant: Mariusz Pawlak

Pârât: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (1) prima teză coroborat cu articolul 8 din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că instituie un drept special o normă de drept național procedural, precum articolul 165 alineatul 2 din Legea din 17 noiembrie 1964 de stabilire a Codului de procedură civilă, potrivit căreia numai depunerea unui act de procedură la o filială poștală de pe teritoriul național, a unui furnizor de servicii poștale desemnat, mai precis a unui furnizor care are obligația de a presta servicii poștale universale, echivalează cu depunerea acestui act de procedură în instanță, cu excluderea în acest sens a depunerii unui act de procedură la o filială poștală de pe teritoriul național a unui alt furnizor de servicii poștale universale, care nu este un furnizor desemnat?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: articolul 7 alineatul (1) prima teză din Directiva 97/67/CE coroborat cu articolul 4 alineatul (3) TUE trebuie interpretat în sensul că avantajele de care beneficiază un furnizor atunci când, contrar dispozițiilor articolului 7 alineatul (1) prima teză din Directiva 97/67/CE, acestuia i s-a acordat un drept special, trebuie extinse asupra celorlalți furnizori de servicii poștale cu consecința că depunerea unui act de procedură la o filială de pe teritoriul național, a unui alt furnizor de servicii poștale universale, care nu este un furnizor desemnat, echivalează cu depunerea acestui act de procedură la instanță, mai precis cu aplicarea unor principii care corespund celor ce rezultă din Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 21 iunie 2007, Jonkman și alții (C-231/06 – C-233/06)?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: articolul 7 alineatul (1) prima teză din Directiva 97/67/CE coroborat cu articolul 4 alineatul (3) TUE trebuie interpretat în sensul că o parte din procedură, care este o emanație a unui stat membru, poate invoca incompatibilitatea unei dispoziții naționale, precum cea de la articolul 165 alineatul 2 din legea polonă privind stabilirea Codului de procedură civilă, cu articolul 7 alineatul (1) prima teză din Directiva 97/67/CE?

(¹) JO 1998, L 15, p. 14, Ediție specială, 06/ vol. 3, p. 12.

Recurs introdus la 18 septembrie de Basic Net SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 20 iulie 2017 în cauza T-612/15, Basic Net/EUIPO (Reprezentarea a trei benzi verticale)

(Cauza C-547/17 P)

(2018/C 013/04)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Basic Net SpA (reprezentat: D. Sindico, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile recurente

- cu titlu principal, anularea hotărârii atacate, soluționarea în mod definitiv a litigiului și admiterea, în tot sau în parte, a concluziilor formulate, precum și a probelor și documentelor prezentate în cadrul procedurilor anterioare;
- cu titlu subsidiar, anularea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului, pentru ca acesta să admită, în tot sau în parte, a concluziile formulate, precum și probele și documentele prezentate în cadrul procedurilor anterioare;
- în orice caz, obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată în procedurile (în fața Tribunalului și a Curții de Justiție).

Motivele și principalele argumente

1. Încălcarea articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009

Tribunalul a considerat că sunt insuficiente dovezile privind dobândirea caracterului distinctiv prin utilizare și a respins acțiunea fără a motiva de ce caracterul distinctiv demonstrat și recunoscut ar fi insuficient și nu ar permite, astfel, înregistrarea mărcii solicitate.

Hotărârea atacată este nemotivată și contrară însuși textului acestei dispoziții, întrucât condițiile pentru înregistrarea unei mărci sunt ca reprezentarea semnului să fie clară, precisă și suficientă, ușor accesibilă, comprehensibilă, durabilă și obiectivă.

2. Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 – Caracterul distinctiv intrinsec și caracterul înregistrabil al semnului respins

În cadrul fazelor anterioare ale procedurii, nu s-a făcut o analiză exhaustivă și coerentă a probatoriului prezentat, iar concluziile la care a ajuns Tribunalul sunt în contradicție cu litera și spiritul legii și ale jurisprudenței EUIPO și ale Curții de Justiție. În special, Tribunalul nu a efectuat o apreciere globală a elementelor de probă și s-a limitat să le examineze individual, încălcând articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.